

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra JEG TRAF EN SKØNHED ...

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 6: Heroica", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 6: Heroica*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen08val-shoot-idm140111864381744/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 6: Heroica

JEG TRAF EN SKØNHED . . .

Jeg traf en Skønhed fra Firsernes Dage
 lidt sprukken i Gipsen,
I Ungdomstiden hun dyrkede Drachmann,
 Jacobsen, Ibsen . . .

Da Drachmann opgrov en Marmorstøtte,
 da var hun et Krater,
som fyldte med Røg for den nye Digter
 Salon og Teater.

Da slog hun selv som en Røgsky i Vejret
 hed og forblindet.
Hvad hjalp det nu – var hun ung af Sindet,
 gammel i Skindet –?

Hun hører aldeles uden Forventning,
 hvad nyt man forkynder,
og ser ikke mer en Profet i den første
 den værste Begynder.

Hun siger: „Vor By er i mange Dele
 bleven umulig.
At nogen kan lide X. X., naar han spiller!
 Jeg finder ham grulig.

„Jeg ser, at de kalder Y. Y. for en Tosse,
 det synes jeg osse.
Men rose P. P. for det Nonsens, han skriver,
 det kalder jeg Iver.